

L'entrevista

MARINA PALLÀS CATURLA
ROQUETES

Ignasi Blanch (Roquetes, 1964) s'ha dedicat tota la vida al que més li agrada: dibuixar. La seua trajectòria passa per ser l'únic artista del país que va pintar al mur de Berlín després de la seua caiguda, un llibre i projecte amb Olivia Newton-John, una bona pila de llibres clàssics il·lustrats i una gran quantitat d'iniciatives solidàries per humanitzar hospitals. El seu univers de personatges aborda, d'una banda, la necessitat de connectar amb un mateix; de l'altra, l'esperança i l'agraïment, la *joie de vivre*.

Comencem pel principi. Com són els seus orígens a Roquetes. Quins records té?

Vaig tenir la sort de ser un xiquet amb una infància feliç. Era un poble i recordo jugar molt al carrer, compartir espais amb tranquil·litat, amb amics, gossos... Molts teníem horts i passàvem les tardes a les basses de reg, enmig dels mandariners i dels tarongers... Estava molt vinculat a aquests espais. I això ha sigut un regal per sempre, que m'acompanya en la memòria. Allà vaig ser feliç.

Quan es desperta la vocació per dibuixar?

Es va despertar allà. Des de molt petit dibuixava, com una necessitat. Era molt inquiet i actiu. A casa em van donar suport i van alimentar-ho. Qualsevol regal tenia a veure amb retoladors, llapis... Als 5 anys em van presentar a un concurs de televisió (encara en blanc i negre) i van enviar un dibuix meu a un programa infantil presentat per Maria Luisa Seco. Estàvem tots a casa quan em van nomenar i vaig guanyar-lo. Recordo que em van enviar una felicitació, un trencaclosques i una agenda de l'any 1969. Jo a tota hora dibuixava: a les parets, a les llibretes dels meus germans, a tot arreu. Al final els meus pares ho van resoldre posant un hule de color roig en una tauleta auxiliar perquè no ho ratllés tot.

Els seus pares van comprendre que havia de ser el seu futur?

Sí, van entendre que era la meua felicitat. Van guardar totes les meues llibres amb dibuixos. A casa volien que tots estudiéssim. Era impensable no estudiar i em van animar a fer Belles Arts. També vaig tenir la sort de rebre suport de grans professors, com de l'escriptora Cinta Sabaté. Ella va veure que havia de dibuixar. És una de les professores de la meua vida, que van encendre aquell camí. A part dels meus pares i els meus germans, que també em van donar el màxim suport. Però també és important rebre'l de fora i la docència: tenir professors de qualitat que et parlen de cultura i art. Que la meua professora de dibuix

Ignasi Blanch Gisbert **Il·lustrador**

«La recerca de la bellesa i de la bondat és el més important»

Els seus dibuixos plens de bonhomia, d'un estil personal i traç inconfusible, revelen una mirada sensible, optimista i honesta envers el treball, l'art i la vida

Ignasi Blanch fotografiat al seu estudi davant la platja de Sant Salvador, al Vendrell. FOTO: ÀNGEL ULLATE